

De Eilander

NUMMER

5

AUGUSTUS
2010

Buurtkrant van de Kadijken / Kattenburg / Wittenburg / Oostenburg / Petersburg

- Eilanden Festivals
- De regisseurs van onze buurt

De Eilander komt gelijk uit met De Plantage

Weesperbuurktant. We zijn een soort zusteruitgaven van elkaar, al hebben we inhoudelijk weinig met elkaar van doen. Er zijn grenzen, letterlijk bedoeld. Voor meer grensoverschrijdende berichten moet u naar Het Parool grijpen, dat bovendien dagelijks uitkomt. Het aardige is wel dat adverteerders het niet zo nauw nemen met de grenspaaltjes, of beter gezegd grenswateren. Als echte eilanden zijn we omsloten door water.

Een spoordijk scheidt ons van de haveneilanden. Gevoelsmatig, maar ook historisch, horen die bij ons en er zijn wel eens gedurfde plannen geweest hen te annexeren in ons blad. Nu zijn onze arme eilandgenoten aan gene zijde van de spoordijk veroordeeld tot een gezamenlijk buurtblad met de Indische Buurt. Het zij zo. Wij Eilanders gaan niet stoken in een goed, zij het gedwongen huwelijk dat op grond van een kunstmatige stadsindeling tot stand gekomen is. Subsidie is hier het sleutelwoord.

Subsidie bindt ons ook aan de Plantage Weesperbuurktant. Het enige dat de Eilanderlezer hiervan merkt is de rubriek "Uit in de Buurt". Al ruim een jaar wordt deze culturele agenda samengesteld door Leon Deben, die erin geslaagd is de pareltjes op kunstgebied in beide buurten te belichten, waardoor de grenzen lijken te vervagen. Deze keer is er geen Uit in de Buurt te bekennen. Op die plek en de aangrenzende pagina's presenteert het Huis van de Buurt de komende festiviteiten op de diverse eilanden deze zomer en in het vroege najaar.

Voorpagina:

Foto: Bruno van Moerkerken

7

9

19

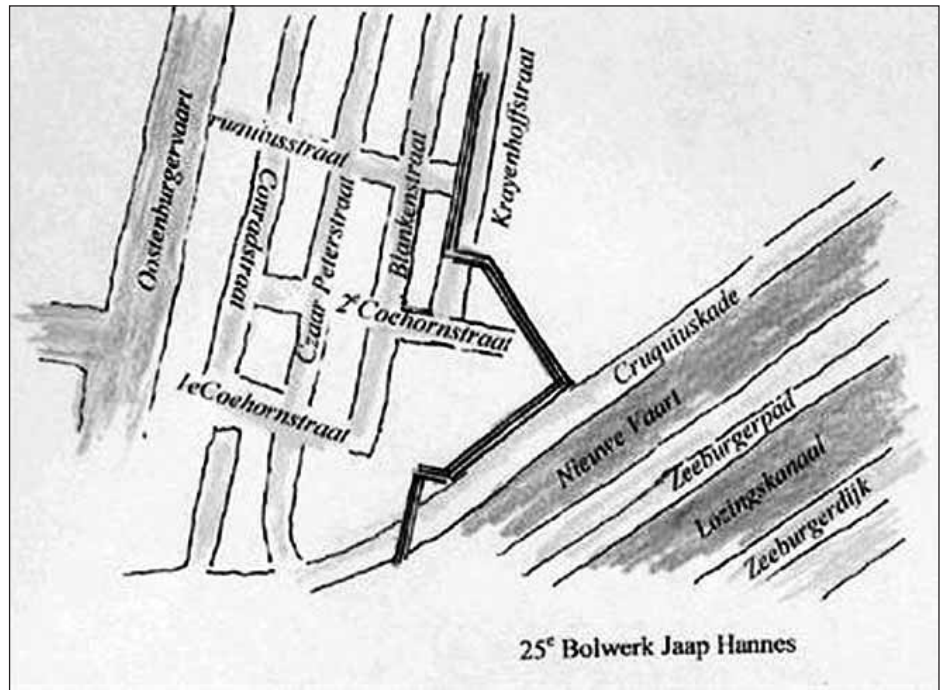
21

Jaap Hannes	3
Buurtregisseurs	4
Column Awraham Meijers	5
Nieuws in het kort	6
David	7
Windroos	9
Oostelijke Eilanden Festival	11
Bij ons op de Eilanden	15
Young Folks	16
Vrijwilligerladder	16
Ballabona	17
Vogelhoek	19
Berichten om bestwil	19
Vrijwilligers in de buurt	21
Groen en milieu	22
Prikbord	23

De Eilander komt tot stand met medewerking van het Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad. **OPLAGE:** Jrg. 32, 7.200 exemplaren, huis aan huis. **REDACTIE:** Kester Freriks (gastredacteur), Rob van der Heijden, Geeske Lanting, Maria Makhlof, Saskia Moerbeek, Jan Mey, Awraham Meijers, Mieke de Moor, Henk Pauwels. **FOTOGRAFIE:** Maria Heijdendael, Henry Kloostera, Bruno van Moerkerken. *De fotoredactie is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden.* **DRUK:** Drukkerij Dijkman. **VORMGEVING:** Slothouwer Producties, Amsterdam. **INFORMATIE:** Kopij: Inzenden per e-mail (Word-bijlage) aan redactie-eilander@projectsinprogress.nl. Per post: brief of CD aan De Eilander, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam. **INLEVERDATUM KOPIJ:** no 6: vr. 27 augustus 2010 vóór 14.00 uur (ook betaalde kopij). **ADVERTENTIES:** Inleveren vóór vr. 3 september 2010, Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad t.a.v. Mirjam Berloth, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam, 020 - 622 38 08, e-mail: mirjam@wcoob.nl **INTERNET:** www.wcoob.nl **BEZORGING:** Voor vragen en klachten kunt u contact opnemen met het Wijkcentrum, tel. 020 - 622 38 08. *De Eilander verschijnt acht keer per jaar.*

Jaap Hannes

Het 25e en een na laatste bolwerk van de Amsterdamse stadsmuur stond deels op het Funen, ter hoogte van de huidige 2e Coehornstraat in de Czaar Peterbuurt. Er lag toentertijd een eiland met de naam Keerweer, waar ook het laatste bolwerk Zeeburg op lag, ter bescherming voor de Oostelijke Eilanden met hun belangrijke scheepsbouwindustrie.

Door Jan Mey

Het eiland had zijn naam te danken aan het feit dat men het einde van de stad bereikt had en op zijn schreden terug moest keren.

In 1658 kreeg het de naam Funen ter ere van het feit dat Michiel de Ruyter de Zweedse verovering van het gelijknamige Deense eiland ongedaan maakte, omdat de Scandinavische schermutselingen nadelige gevolgen hadden voor de lucratieve Hollandse handel op de Baltische gebieden.

BREDERO

Omdat het bolwerk als enige geen molen had, kon het nergens naar vernoemd worden. Aan de binnenzijde van het bolwerk stond weliswaar een houtzaagmolen van de admiraliteit, maar de volksmond verwees evenwel naar de roemruchte herberg Jaap Hannes, die op zijn beurt weer zijn naam te danken had aan een buurtschap dat bij de doorbraak van de Diemerdijk verloren was gegaan.

In een scabreus gedicht, *Bestelt my dese brieven*, By Jaap Haas, Majesteyt, zinspeelt de kluchtenschrijver Bredero op Jaap Hannes, als het onbetwiste middelpunt van de rosse buurt in die jaren. Voor drank en vrouwen moest je in de zestiende en zeventiende eeuw in de periferie van de Oostelijke Eilanden wezen en nog niet rondom het Oudekerksplein. De uit-

spanning werd van oudsher druk bezocht door passagierende zeelieden en later door scheepsbouwers. Het ging er vaak wild aan toe. Dit kwam blijkens Bredero's gedicht uiteindelijk ook Haarlemmers ter ore, die een nationale reputatie hoog te houden hadden als zuipschuiten en hoerenlopers en die er een dagtocht voor over hadden om bij Jaap Hannes het summum van vertier te vinden.

SLUIKHANDEL

Buiten het Funen lag een uitgestrekt rietland, doorsneden door smalle sloten. Ofschoon deze sloten in de eerste plaats afwatering en rietsnijderij dienden, bleken ze ook een gunstige infrastructuur te bieden voor het sluiken, het illegaal de stad invoeren van goederen waarover accijns moest worden betaald. Om de sluikhandel tegen te gaan liet het stadsbestuur dwars door de rietlanden een palissade van palen, aanleggen. De komst van de stadwal en de laatste bolwerken zal enig soulaas hebben geboden hebben, maar niet veel. De vindingrijkheid van de smokkelaars bleef spreekwoordelijk groot en nog lange tijd bleven de Rietlanden en het meest oostelijke eiland in het teken staan van het equivalent van de hedendaagse drugshandel. Kortom het was niet echt pluis op het Funen.

Op één van de eilandjes voor Jaap Han-

nes werd in 1804 het Sint Pieters- of Pestkerkhof ingericht. Het was bedoeld voor lijken uit het pesthuis of armenhuis, onbekende drenkelingen en veroordeelde misdadigers. Het kerkhof lag echter te laag, en door het grondwater dreven de kisten soms uit hun pas gedolven graven. De stank moet ondragelijk zijn geweest. Zestig jaar later werd het kerkhof al weer gesloten. Dat nam niet weg dat het Funen tot ver in de afgelopen eeuw het verdomhoekje van Amsterdam geweest is.

HET KAN VERKEREN

In 1788 stortte de muur van bolwerk Jaap Hannes in. Van enige militaire waarde was het toen al niet meer en de noodzaak van herstel werd dan ook niet ingezien. Voor het Amsterdamse garnizoen diende de vervallen vesting nog een tijdje als geschikt oefenterrein, maar in 1810 kreeg aannemer Jan Timmer opdracht de resterende muur inclusief bolwerk met de grond gelijk te maken. In 2001 troffen archeologen bij het bouwrijp maken van het Funenpark daar het metselwerk aan van een schildmuur met achterliggende gewelven. De schildmuur was het hoogste en dikste deel van het bolwerk. Een vijand heeft zij nooit hoeven tegenhouden. En sluikhandelaren lieten zich niet tegenhouden.

“Bewoners zouden meer interesse moeten hebben in de jeugd!”

In het verspreidingsgebied van De Eilander zijn drie buurtregisseurs actief. Hun taak is om vanuit de politie de leefbaarheid en veiligheid in de wijk te bevorderen. In dit nummer een gesprek met twee van hen over hun werk, de problemen die zij tegenkomen en de oplossingen die hen voor ogen staan.

Foto: Maria Heijndael

Door Saskia Moerbeek

Nick Daniels werkt inmiddels vier en een half jaar als buurtregisseur op de Kadijken en de Oranje Kazerne. Willem Jansen heeft sinds ruim drie jaar de Czaar Peterbuurt onder zijn hoede en samen zijn ze verantwoordelijk voor het nieuwe Funengebied.

Hoe gaat het eigenlijk in deze buurten, gezien vanuit de politie?

Nick Daniels: Alles is natuurlijk relatief, maar ik vind dat het heel erg goed gaat, voor een binnenstadgebied. Misschien is het anders als je het vergelijkt met een dorp, maar als je nagaat hoeveel toeristen en bezoekers er komen en dat er in delen van de wijk beter bedeelde mensen wonen, dan kan ik zeggen dat de cijfers laten zien dat het goed gaat.

Dat is belangrijk, de cijfers, want vaak denken mensen dat het heel anders is?

Ja zeker, gevoelsmatig hebben mensen vaak het idee dat het allemaal veel erger is met overvallen en inbraken. Kijk, als een auto opengebroken wordt elders in de stad en ik rij langs als bewoner, dan zie ik dat en is het verder geen punt. Maar als

het de auto van de buurman is, dan hebben zeg maar 32 mensen daar last van. En als er dan hondenbezitters bij zijn die het weer verder vertellen, dan hebben er zo 100 mensen last van die ene inbraak. Dat wil overigens niet zeggen dat we er niet mee bezig zijn. Toen er landelijk een toename in overvallen te zien was, zaten we er hier ook bovenop.

Wat valt jullie verder op in deze wijk?

Nick Daniels: Wat ik zelf wel een beetje mis op de Kadijken, is dat er weinig samenhang is. Mensen komen zelf nauwelijks in actie.

Willem Jansen: Op de Oostenburger-voorstraat en in de Blankenstraat heb je dat wel. Daar is een grote sociale cohesie en je ziet dat iedereen daar voordeel van heeft. Soms is er sprake van overlast. Het zijn goedkope tweekamerwoningen daar. Daar zitten bewoners tussen die wat meer zorg nodig hebben. Ze zijn vaak eenzaam, aan de alcohol of aan de drugs. Andere trekken na een paar jaar naar een grotere woning, maar zij blijven en verzeemen en zorgen soms voor veel overlast. Dan heb je saamhorigheid in

een portiek nodig om daar iets aan te doen.

Wat is voor jullie het grootste probleem?

Ja, toch het probleem van de jeugd, daar maken we ons echt zorgen over. Er is soms zo weinig acceptatie door buurtbewoners. Als jongeren gewoon in een groepje zitten te chillen dan zien ze het al als een bedreiging. Wij deden het vroeger ook niet goed. Dan zagen we een groep staan en dan gaven we meteen een overlastmelding. Nu maken we een onderscheid tussen een groep die gewoon bij elkaar staat en een groep die echt overlast geeft.

Iedereen wijst naar een ander

Nick Daniels: Kijk, vroeger had je ook hangjongeren. Dan hadden de mensen daar misschien ook last van, maar ze wisten, oh dat is Jan van Piet en dat is Klaas van die en die. Maar nu zien ze een groep jongens staan, allemaal met kort geschoren zwart haar en in hun ogen zijn het allemaal Mohameds. En onbekend maakt onbemind.

Een belangrijk deel van ons werk bestaat uit de aanpak van de jeugd en overlast.

De gemeente besteedt veel geld en tijd aan de jongeren. We proberen de band tussen jongeren en de buurt te verbeteren, maar dat is erg moeilijk. Iedereen wijst naar de jongeren en zegt: Politie doe er wat aan, jongerenwerker doe er wat aan, maar zelf eens met die jongens kennis maken, gewoon naast ze gaan zitten op een bankje, dat doen ze niet. Ze wijzen altijd naar een ander die het voor ze op moet knappen.

Willem Jansen: Ik heb laatst zitten praten met zo'n groep jongeren. Die vinden het echt heel erg dat ze niet geaccepteerd worden en altijd gezien worden als halve criminelen. Maar het zijn jongens die werken als beveiligers en zo. Eén geeft kickboksles, die is zo gedreven. Ze doen goede dingen voor de maatschappij, maar worden met de nek aangekeken. Dat kunnen wij alleen niet oplossen, daar moeten bewoners zelf ook wat aan doen.

Het gaat soms ook goed, hoor. De medewerkers van een advocatenkantoor dat een beetje in een uithoek zit, gaven aan dat ze de jongens kennen en het prettig vinden dat ze voor de deur staan. Dat geeft een veilig gevoel.

Vroeger had je de wijkagent, nu heten jullie buurtregisseur, waar komt die term vandaan?

Nick Daniels: De functie is geïntroduceerd in de periode van Hoofdcommissaris Jelle Kuijper, die had ook een beetje een filosofische inslag. Kijk, de wijkagent, dat was een agent met een sociale inslag, die kwam als er wat gebeurde en als het weer gebeurde, kwam hij weer. Wij regisseren het zo dat anderen het kunnen oppakken. Vaak zijn het ook geen zaken die bij de politie horen, maar bijvoorbeeld bij de woningcorporatie of bij het jongerenwerk. We zijn onderdeel van een heel netwerk.

Als jullie mochten kiezen: wijkagent of buurtregisseur, hoe zou je dan willen heten? In koor: buurtregisseur!

Zijn er verder nog belangrijke zaken?

Nick Daniels: Ja, nog één ding, we hebben hier twee fantastische wijkbeheerders vanuit het stadsdeel. Liesbeth Aafjes en Chris Seinen, die doen ontzettend goed werk en ze zijn er ook al heel lang, dus ze weten veel. Met hen kunnen we heel goed samenwerken. Dat mag echt een keer gezegd worden.

Dynamische dagdromen

Simsalabim is een beproefd toverwoord. "Hooggeëerd publiek overtuig u zelf; de hoge hoed is zonder meer leeg". De goochelaar toont ons alle kanten, gooit vervolgens een kleurig doekje over de hoed, zwaait zijn toverstaf en prevelt: "Simsalabim". Het doekje wordt weggetrokken. Potdorie... In de zo-even nog lege hoed (u heeft het zelf gezien) zit plotsklaps een heus konijn. Of een duif. Of een kom met goudvissen. Of nóg dwazer: een officieel document van deelraad centrum, waarop met koeienletters DYNAMIEK staat. Dynamiek wordt in het Woordenboek omschreven als: *ritmische beweging, vaart*. Verder staat er: *Het begrip sociale verandering staat voor veelvormige en ongelijksvoortige dynamiek*. Met dergelijke uitleg begrijp je het nauwelijks en ik denk dat die cryptische definitie kern is van talloze misverstanden omtrent de betekenis van dat tot op de naad geërodeerde woord Dynamiek.

Zo zijn vrijwel alle - uiteraard zeer dynamische - deelraden overtuigd dat dynamiek een soort zaad is dat na uitstrooien vanzelf wortel schiet en na korte tijd steken de van dynamiek bruisende kopjes boven het maaiveld uit. Zoïets. Bovendien is het een woekerplant, want als ons *kruidje dynamiek* (Dynamica pudica) eenmaal is ontkiemd, wordt het tot in de verre omtrek één grote dynamische beweging. Een aardige bijkomstigheid, nietwaar? Wie Amsterdam zegt, zegt Dynamiek. Weg met dat suffe, grammaticaal foute 'I Amsterdam'. Leve de nieuwe slogan: 'I Dynamics'. Tjonge, je krijgt er zelfs als wijkbewoner toomloze dynamiek van.

Hoewel de meeste internationaal vermaarde musea in Amsterdam (spreek uit als Amsterdòm) gesloten zijn, staat vanaf nu in toeristenfolders dat daar voor in de plaats de dynamiek als het ware van straten en gevels spat. En ziet: Schiphol, de havens en spoorwegen kunnen de toeristenstromen nauwelijks aan. Autowegen raken verstopt; iedereen wil de Dynamiek van Amsterdam ondergaan. 'Dankzij onze inventiviteit staat Amsterdam nu op de wereldkaart, dagdroomt deelraad binnenstad hardop. Dat deze daarbij wordt gesouffleerd en misleid door lepe projectontwikkelaars lijkt mij niet uitgesloten.

Begin juli was er een inspraakavond over het zogenoemde Project N43, oftewel de kop van de binnenkort dynamische Czaar Peterstraat, waar een megapand komt dat de rooilijn van de straat doortrekt tot de Oostenburgergracht. Het wordt dus volgebouwd. Eivol! De buurt heeft daar vijf jaar tegen gestreden, maar had beter massaal op vakantie kunnen gaan.

Namens Eilandenoverleg heeft Marijke Bodegraven – die zich enorm inzet voor het welzijn van onze wijken – gepoogd raadsleden uit te leggen dat zelfs voor de leek duidelijk is dat het als dynamisch gedoodverfde Funen enkel voor leegstand is gebouwd. Marijke: "Bedrijfsruimten staan leeg, worden soms verhuurd, om korte tijd later weer leeg te staan. De Key heeft er een eigen bedrijfssonderdeel in gevestigd, uiteraard zonder publieksfunctie. Het is daar gewoon saai! Dynamiek kun je dus niet bestellen, getuige het debacle van Funen".

Dat is waar men mee bezig is: tegen beter weten in aan een morsdood paard trekken. Toch staat onze deelraad versted van de waanzinnige dynamiek die ze met horeca- en winkelparadijs Funen heeft bereikt. Wegens dat eclatante succes moeten ook Kattenburg en Wittenburg er aan geloven. Juichend wordt de dynamische humbug aangekondigd: 'Functiemenging als bestemming voor de gehele bebouwing op de Oostelijke Eilanden. Want elders in de binnenstad is overal functievermenging'. Opmerkelijk statement, aangezien in het beleidsplan binnenstad glashelder staat vermeld: 'Onderscheid wordt gemaakt tussen centrumgebied en overige delen'. In een ander rapport staat echter dat Kattenburg en Wittenburg zijn opgezet als expliciet woongebied: 'De eilanden kenmerken zich in vergelijking tot de rest van de binnenstad bij uitstek als woongebied'. Jawel. Desondanks worden beide wijken geslachtofferd aan dynamische lariekoek.

Ik zou zeggen: laat het zoals het nu is, toeristen kunnen dan zien wat zij nog nooit zagen: Wijken midden in metropool Amsterdam waar tevreden wordt geleefd, in plaats van geëxperimenteer met simsalabim. Touringcars elders parkeren, want die kunnen niet op de smalle schiereilanden manoeuvreren.

awraham.meijers@hetnet.nl

Dijkgracht viert einde damwandproject

Op 17 juni vond er aan de Dijkgracht een feestelijke barbecue plaats. Hiermee wilde ProRail bewoners en aannemers bedanken voor de prettige samenwerking. Het is een bijzonder project geweest, het slaan van de damwand in spoordijk. Bewoners en ProRail vonden elkaar zo'n vijf jaar geleden in het idee dat het groen op de Dijk zoveel mogelijk gespaard moest blijven. Maar een idee is nog wat anders dan de uitvoering. Het heeft ProRail, aannemer Dekker, onderaannemer van het Hek en bewoners soms heel wat hoofdbreken gekost om te zorgen dat de bomen en struiken niet alsnog sneuvelen in het proces van hijsen, trillen, graven, hekken verwijderen, enzovoort.

Soms was het onvermijdelijk dat een struik of boom moest wijken, maar daar zijn nieuwe bomen en struiken voor terug gekomen. Tijdens de barbecue keken de aanwezigen met veel genoegen terug op het hele proces. Er is soms veel lawaai geweest, er is wel eens een hijskraan omgevallen en gemaakte afspraken waren niet voor iedereen altijd even duidelijk, maar het is gelukt het project in nauw overleg tot een goed einde te brengen. Een schoolvoorbeeld van bewonersparticipatie.

Brouwerij 't IJ bestaat 25 jaar

Begonnen in een voormalig badhuis aan de voet van molen de Gooyer, is het inmiddels een heuse brouwerij met 10 verschillende bieren. Op 3 dagen in juli, met een afsluiting op de dag dat Nederland het WK verloor, was er voor stamgasten gelegenheid om een heilsdrank uit te brengen en geroosterde jubileumworsten te nuttigen. Tevens werd een nieuwe IJ-verrassing gelanceerd, waarmee het assortiment op 11 komt.

Verskillende bands droegen drie dagen lang bij tot de feestvreugde. Hetgeen niet wegneemt dat de jarige brouwerij met ernstige problemen te kampen heeft. Nee, het is niet de crisis deze keer die de bierconsumptie onder druk zet. In tegendeel zelfs. Een combinatie van prachtig weer en de successen van het Nederlands

elftal heeft ertoe geleid dat de bodem van de vaten in zicht gekomen is. Met man en macht zijn de brouwers in staat geweest de eigen tappen gedurende jubileumdagen te laten stromen, maar de horeca moest ernstig teleurgesteld worden. Afnemers elders in de stad hebben wekenlang droog gestaan.

Verdwenen winkels

Het Amsterdams Historisch Museum organiseert een tentoonstelling over de verdwenen winkels in Amsterdam. De opening is in maart 2011.

De Oostelijke Eilanden, waar zeer veel winkels zijn verdwenen, behoren tot de wijken die betrokken worden bij deze expositie. Kattenburgse Rietje Werts en Elly van Mourik zijn door de organisatie uitgenodigd om mee te werken aan de voorbereidingen.

Wittenburgse Wil Merkies die ook actief meewerkt aan deze tentoonstelling heeft de organisatie voorgesteld Amsterdammers uit te nodigen een gedicht over de gesloten winkels in hun buurt te schrijven. Deze gedichten worden opgenomen op de website en/of de tentoonstelling.

Eilanders die een gedicht willen schrijven over de verdwenen winkels op de Oostelijke Eilanden kunnen voor informatie mailen: wil@merkies.com

Dag Parel!

De Parelschool is dicht. Het laatste jaar was zwaar, maar ook bijzonder.

Eind september kwam het besluit, de school te sluiten. Na voortschrijdend inzicht rond leerling-prognoses en te geringe aanmeldingen in de afgelopen jaren, heeft het bestuur de knoop doorgehakt; er was te weinig uitzicht voor de Parel op een gezonde groei.

Met veel inzet van het team hebben nu alle kinderen een nieuwe plek. Groep acht blijft volgend jaar onder de paraplu van de BOE-school bij elkaar in hetgebouw. Zij wordt daar vergezeld door twee bovenbouwgroepen van de Pool. De leerkrachten hebben mogen solliciteren op vacatures binnen het bestuur. Ook zij hebben een nieuwe plek gevonden.

Op 6 juli stierf Carla Slaap. Zij was al meer dan twintig jaar bij de school: als moeder, overblijfmoeder, gangmaakster, zoon in huis.

Woensdag 7 juli was de laatste Parel-dag. Met dit verdriet was de slotceremo-

nie extra bijzonder. We namen niet alleen afscheid van de school.

In optocht hebben we de Parel naar de kerk gebracht. Daar hangt hij nu binnen. We zongen buiten met Jos Zandvliet het Parel lied:

Het schittert in het hart van de mensen
Het schittert hier voor jong en oud.
We zingen tot over de grenzen
Omdat iedereen ervan houdt.

Wo-o-o-o Parel, Parel,
Als je 'm ziet zeg je: "Kijk!"
Parel, Parel,
O-o wat zijn we toch rijk!

Daarna vormden alle kinderen op het meester Craigplein achter de school een heel lange parelketting en liet ieder een parelmoeren ballon op.

Er is een mooie cd opgenomen met de liedjes van de Parel d'amour, gezongen door de parelklassen. Jos Zandvliet maakte deze straatopera voor het openen van de Parel als kunstmagneetschool. Op het Patatatoe buurtfeest is het afscheidboekje voor ieder te verkrijgen. In beperkte mate zijn er nog cd's.

Katinka Poel

Foto: Maria Heijendaal

Ze zijn volop aanwezig in onze buurt: jongeren. Tijd om ze beter te leren kennen: het knulletje met zijn zware rugzak per fiets onderweg naar school, het meisje uit de apotheek, de hangjongere, de ambitieuze carrièremaker. De Eilander sprak met David, 14 jaar.

David: Sport, muziek en een milieuvriendelijk huis

Door Mieke de Moor

Profvoetballer in het Nederlands elftal zou hij wel willen worden, David Aris. Maar we zitten dan ook midden in het WK op de dag van ons gesprek, en hij heeft net in zijn oranje shirt met een vriendje naar Nederland – Slowakije zitten kijken. Dat inspireert. De lezer weet nu hoe het WK is afgelopen, maar eind juni geeft David Oranje nog een fifty-fiftykans.

Hij is heel opmerkzaam, ziet onmiddellijk dat mijn horloge vijf minuten voorloopt, staat halverwege een zin op om de frisdrank terug in de koelkast te zetten want het is om en nabij de 30 graden. Functioneren zijn overige zintuigen extra scherp doordat hij een gehoorprobleem heeft?

Rechts hoort hij van nature helemaal niets, links heel weinig. Toch kun je prima een gesprek met hem voeren want hij heeft sinds een jaar of zes een zogenaamd cochleair implantaat in zijn hoofd, een wonderapparaatje dat geluid omzet in elektrische impulsen die de gehoorze-

nuw direct stimuleren en de functie overnemen van het buiten-, midden- en binnenoor. Het werkt fantastisch.

SCHOOL

David zit nog in de tweede klas van het vmbo-t op de Apolloschool, maar wil de derde gaan doen op het A.G. Bell Orion College in Noord, waar betere voorzieningen zijn voor zijn handicap. Daarna, als het lukt, naar de havo, en dan verder. Ingenieur zou hij ook wel willen worden, een soort multifunctionele reparateur. Of beroepsdrummer.

Hij woont al zijn hele leven in een ruim en gezellig tweeverdiepingenhuis aan de Blankenstraat, met zijn ouders, zusje en broer. De witte klimroos in de patio tuin bloeit overdadig, de katten soezen in de zon. David woont er graag: “Het is hier helemaal perfect. Lekker rustig, geen last van vliegtuigen zoals bij mijn school in Buitenveldert. Er is in de buurt genoeg te doen en ik kan op de fiets naar school.”

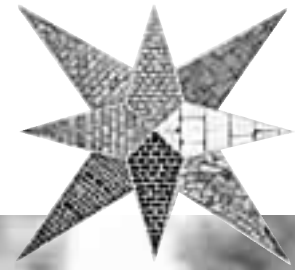
Wat doet hij dan zoal? Muziek maken, om te beginnen. Ze bespelen allemaal een instrument in zijn familie: vader cimbaal,

moeder viool, broer sax en piano, zus piano en accordeon. “Ikzelf heb pianoles gehad en trompetles, maar speel nu drums. Volgend jaar ga ik in een bandje op The Music Matrix, liefst in een jazzband of in de popcorner, dat is muziek die tussen rock en pop in zit.”

En natuurlijk sporten. Basketball op school, en dan voetballen, hoewel hij dat vanwege een achillespeesblessure even heeft moeten vervangen door zwemmen bij DOK, in het Marnixbad. Verder computers, internetspelletjes, tv kijken (vooral Mythbusters op Discovery).

David ziet de toekomst zonnig in. Over de opwarming van de aarde maakt hij zich bijvoorbeeld geen zorgen, dat zal wel meevallen, heeft hij geconcludeerd uit berichten in de krant en op tv. Er zijn niet alleen sombere prognoses. Wat hem betreft, hij zal zijn steentje bijdragen aan een gezond leefmilieu: “Ik wil later een elektrische auto, en een milieuvriendelijk huis, met zonnecollectoren en zuinige elektriciteitsvoorziening. Maar het moet wel een prettig huis zijn, met een fijne tuin voor mijn kinderen”.

Standplaats Windroos

De Eilander maakt een serie portretten van gewone mensen die op de Eilanden wonen, werken of verblijven. Redacteur Saskia Moerbeek staat op de windroos in het plein voor de Oosterkerk, om mensen die bij Albert Heijn zijn geweest aan te spreken. De gesprekken gaan over de boodschappen die ze net gedaan hebben, de maaltijd die ze die avond gaan eten en alles wat verder ter sprake komt. Henry Kloostra maakt de foto's.

Door Saskia Moerbeek

Het is een hete dag, begin juli, als de fotograaf en ik op onze standplaats aankomen. Wie zullen we nu eens aanspreken? Er komt een man met een pet uit de Albert Heijn. Hij woont sinds een jaar in de buurt, op een woonschip aan de marinierskade. Hij heet Charles Soebarta, is 48 jaar en komt oorspronkelijk uit Den Haag, waar hij tot zijn vijftiende heeft gewoond. Charles werkt als onderzoeksmedewerker bij een grafisch ontwerp bureau. Hij onderzoekt nieuwe trends en nieuwe technieken die op de markt komen, en ook ontwikkelingen bij de concurrentie. Hij heeft zes biertjes, een fles wijn, oesterzwammen en champignons en een courgette gekocht. Vanavond eet hij pasta met Parmalat pastasaus, aangevuld met deze ingrediënten. Die Parmatsaus is heerlijk. Je kan hem alleen bij de avondwinkel in de Staatsliedenbuurt kopen. Wie binnenkomt eet mee.

HUURSCHIP

Het schip waar hij woont, lag eerst in de Amstel bij de Hermitage. Het is ooit door Stadgenoot gekocht met de gedachte dat ze het makkelijk konden verplaatsen als er een aanlegsteiger voor rondvaartboten zou worden gemaakt. Eigenlijk wilden ze alle schepen daar opkopen, maar het is ze maar met twee gelukt. Men had geen re-

kening had gehouden met de protesten van de buurt. De omliggende schepen lagen daar al sinds de zeventiger jaren en die zagen hun woongenot ernstig aangeast worden. Dat gevecht heeft de buurt toen verloren. Het schip van Charles werd verplaatst naar een noodlocatie aan de Marinierskade, met de belofte dat er binnen een half jaar een vaste plek gevonden zou worden. Dat is nu ruim een jaar geleden. Het gaf veel gedoe die verplaatsing. Volgens de gemeente was hij met onbekende bestemming vertrokken (hoewel ze hem zelf naar die noodlocatie hebben gebracht). Hij had dus geen officieel adres, kon geen paspoort aanvragen en geen ziektekostenverzekering afsluiten.

EEN ECHTE BUURT

Nu hij hier een jaar ligt wil hij eigenlijk niet meer weg. "Het is een echte buurt, midden in het Centrum, waar de mensen elkaar kennen, het heeft karakter. Aan de Amstel lig je prachtig, maar je leeft in een soort museum. Hier wordt gewoond en gewerkt, je ziet hier alle nationaliteiten door elkaar. Dat vind ik fantastisch."

Het valt me op dat er een klein draadje naar zijn oor loopt. Is dat een gehoorapparaat? Ja, dat klopt. Charles vertelt dat hij half doof en half blind is. Verleden jaar

liet het netvlies van zijn ene oog plotseling los. Hij is inmiddels twee keer aan dat oog geopereerd. Eerst dacht men dat het zicht wel terug zou komen, maar nu na een jaar is de prognose niet erg gunstig. Het belemmert hem wel in zijn werk, daarom werkt hij halve dagen. En op straat? "Het scheelt als je de buurt goed kent, dan heb je geen probleem, maar ik was verleden maand in Berlijn en dan wordt het lastig. Ik ben ook al drie keer in het water gedonderd, omdat ik geen diepte meer zie. Als het helemaal verkeerd gaat en ik raak in paniek, dan heb ik deze jongen nog (hij laat een opgevouwen blindenstok zien). Dan snappen mensen waarom ik tegen ze opbots. Mijn gehoor gaat gewoon langzaam achteruit, daar is geen speciale reden voor."

TOEKOMST IN BERLIJN?

Als hij niet op het schip kan blijven wonen, dan wil hij naar Berlijn verkassen. Hij is moe van de woningcorporatie en van de gemeente. Ze hebben geen notie van wat er leeft bij mensen. Hij vindt dat een woningcorporatie moet uitgaan van de woonbelangen van mensen en zich niet door andere belangen moet laten leiden. Het heeft hem erg teleurgesteld dat je als huurder van een woonschip geen enkel recht blijkt te hebben.

Foto: Henry Kloostra

Oostelijke Eilanden Festival

Zaterdag 11 september

Czaar Peterfestival

Czaar Peterstraat

11.00 - 20.00 Kunst & cultuur op straat

Buurt- en budgetmarkt

Oostenburgerpark

12.30 - 16.30 Informatie, optredens en workshops

PATATATOE

Omgeving Oosterkerk

15.00 Optocht 17.00 Groot feest 18.00 Buurtmaaltijd

PATATATOE

Samen leven, samen eten, samen feesten

Buurtfeest Patatatoe brengt sinds 2004 de bewoners van de oostelijke eilanden met elkaar in contact via een optocht met muziek, een buurtmaaltijd en podiumoptredens. De aardappel werd gekozen als mascotte voor Patatatoe vanwege het Aardappeloproer in 1917. Ook telde mee dat de aardappel in keukens over de hele wereld voorkomt en daarmee een bindmiddel is voor alle culturen.

Elk jaar start de Patatatoe-optocht achter de Oosterkerk met muziek, een aardappelkar, poppen en vaandels. Verklede mensen delen gratis aardappels uit aan de buurtbewoners. De aardappels zijn geleverd door boer Pleun uit Leimuideren en worden van tevoren geboend en in zakjes gedaan op de buurtscholen.

In elk zakje gaat een papiertje dat het verhaal vertelt van het aardappeloproer. In 1917 kaapten de vrouwen van onze buurt een schuit met aardappels, om deze vervolgens uit te delen in de hongerige buurt. Deze geschiedenis heeft met Patatatoe opnieuw vorm gekregen en zorgt op dezelfde manier voor een echt buurtgevoel.

Het Krieltje is dit jaar het thema van Patatatoe. Editie 2010 draait namelijk om jong talent in de buurt. Patatatoe let speciaal op de kleintjes, wat terugkomt in workshops op de buurtmarkt, in de optocht en op het podium. Jeugdige buurttalenten presenteren zich tussen 17 en 21 uur op het Wittenburgerplein. Ook dit jaar komt de aardappel terug in de buurtmaaltijd: als bindmiddel in onder meer onze heerlijke aardappelsoep

Leve de aardappel, leve het krieltje, leve Patatatoe!

Foto: Frans Steinmeiz

15.00 uur - 17.00 uur Optocht

17.00 uur - 21.00 uur Feest op het plein

(met optredens van jong talent uit de buurt, rockband Explosive, buikdanseres Serap, Jungle by Night en de Accuband met Jos Zandvliet en Cees Koldijk)

Circa 18.00 uur Buurtmaaltijd

Czaar Peterfestival

Kunst & cultuur op straat!

Zaterdag 11 september van 11.00 – 20.00 uur wordt voor de 4e keer het Czaar Peterfestival georganiseerd. Dit jaar is gekozen om samen te werken met andere festivals zoals het Patatatoefestival, en de buurt- en budgetmarkt.

In de Czaar Peterstraat zullen kunst en cultuur die dag hand in hand gaan en laat de programmering voor jong en oud een diversiteit zien van muziek, dans, zang, (straat)theater, mime, entertainment, streetdance, workshops, modeshow + DJ, huisconcerten, openpodium, eten en drinken en nog veel meer. Voor de kinderen zijn er creatieve activiteiten georganiseerd, er is een luchtballon waarmee je op grote hoogte de stad en het festival kunt overzien.

Czaar Peter met zijn vrouw zullen aanwezig zijn op het festival. Dit speciale bezoek mag u niet missen.

De festivalbezoekers kunnen genieten van de zelfgemaakte producten die de creatieve ondernemers in de Czaar Peterstraat vervaardigen en verkopen. Tijdens het ter perse gaan van deze Eilander was de programmering nog niet geheel klaar. Deze zal in een aparte flyer bekend worden gemaakt. Het festival is een stimulans voor de creatieve industrie in de Czaar Peterbuurt.

Voor het openpodium roepen wij bewoners, kunstenaars, ondernemers, kinderen etc. op om hun kunsten, muzikale talenten of anderszins te delen met de festivalbezoekers. Voor het aanmelden en het huren van een marktkraam kunt u mailen naar bart.bavelaar@gmail.com.

Het Czaar Peterfestival kunst&cultuur op straat! mag u niet missen, schrijf 11 september 2010 in uw agenda en komt allen.

11.00 uur - 20.00 uur Kunst en cultuur op straat

Buurt- en budgetmarkt

Haal meer uit je buurt

De budgetmarkt is de ultieme ontmoetingsplek voor mensen die meer voordeel willen halen uit hun persoonlijke situatie. Of het nu gaat om budget, (vrijwilligers)werk, wonen, culturele activiteiten, koken gezondheid, mode of sport; al het aanbod van jouw stad onder één dak.

De budgetmarkt is een initiatief namens het stadsdeel Centrum in samenwerking met het Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad. Al eerder vonden in de stadsdelen Noord, De Baarsjes, Geuzenveld en Osdorp vergelijkbare budgetmarkten plaats.

Workshop en activiteiten

Mode en styling

En wie weet, mag u daarna op de catwalk!

Sport en dans

Meer bewegen voor ouderen – Pilates – Zumba – Bodyshape – Salsa – Buikdansen - Streetdance

Koken voor weinig geld

Koken met seizoensgroentes met een proeverij hapjes of maaltijden

Budgetteren

Slim omgaan met je geld

Ondernemen

Een eigen zaak starten?

Schilderen

Schilder buurtgezichten met onze buurtkunstenaar

Massages

Heerlijk ontspannen op de massagetafel

Foto: Peter Spruijt

Kinderen 6 tot 12 jaar 14.00 uur - 16.00 uur

Griezelkoken - Yoga - Ballet - streetdance

Portretfotografie:

Kinderen kunnen zich professioneel laten fotograferen in ruil voor een krietje, het thema van Patatatoe. Trek je mooiste, hipste, gaafste, feestelijkste kleding aan! Of kom op je Suikerfeest-best.

Een dag in het jaar dat alle instellingen uit de buurt informatie geven aan buurtbewoners. Wat gebeurt er zoal?

Extra aandacht is er dit jaar voor senioren en gehandicapten. Allerlei organisaties zullen u informeren over hun aanbod voor bewoners die niet meer alles zelfstandig kunnen doen en toch graag in de buurt willen blijven wonen. Het kan dan gaan om hulp bij administratie t/m een geheel aangepaste woning met totale verzorging en alles daar tussenin. Veel van deze organisaties gaan straks samenwerken in het Dienstencentrum dat nu gebouwd wordt in de Czaar Peterstraat, als middelpunt van de woonservicebuurt. Een buurt om te blijven...!

12.30 uur - 16.30 uur Informatie, optredens, workshops

Foto: Peter Spruijt

En verder...

Openluchtvoorstelling Africa in the Picture SOUL POWER!

21.15 uur Wittenburgerplein

Op zaterdag 11 september vertoont Africa in the Picture de film SOUL POWER op het Wittenburgerplein! Een documentaire van Jeffry Levy-Hinte (2009) over het legendarische soul concert gehouden in 1974 in Kinshasa, Zaïre (huidig Kongo) ten tijde van de evenzo legendarische bokswedstrijd tussen Mohamed Ali en George Foreman.

Met o.a. BB King, Celia Cruz en the godfather of soul James Brown! Toegang is gratis! Check de website voor meer info over onze openluchtvoorstellingen. www.africainthepicture.nl

Nationale Orgeldag

11.00 uur en 14.00 uur

In het kader van Nationale Orgeldag wordt het kerkorgel in de Oosterkerk enkele malen bespeeld. Dit orgel is sinds de bouw door Petrus van Oeckelen in 1871 ongewijzigd gebleven. Na de restauratie in 2000-2002 heeft het zijn prachtige romantische klank weer terug, die in de Oosterkerk ten volle tot zijn recht komt.

11.00-11.45 u speelt organist Bertie Beijleveld

14.00-14.45 u speelt organist-beiaardier Henk Verhoef

Na afloop van elke orgelbespeeling kan men dit gigantische instrument van dichterbij bekijken.

① **PATATATOE** – omgeving Oosterkerk

② **Czaar Peterfestival** – omgeving Czaar Peterstraat

③ **Buurt en Budgetmarkt** – omgeving Oostenburgerpark

④ **Openluchtvoorstelling SOUL POWER**

— — — **PATATATOE optocht**

Leven en gezondheid in de buurt

De groei van Amsterdam nam na 1578 een enorme vlucht. Het aantal bewoners verdubbelde zich in enkele jaren naar zestigduizend.

Door Henk Pauwels

De economische groei had haar keerzijde. Aan de onderkant van de samenleving, aangeduid als de *schamele gemeente* of *het grauw* bevonden zich de zieken, weduwen en wezen, maar ook de losse werklieden, seizoenarbeiders en matrozen. Zij waren vaak afhankelijk van de bedeling.

In vergelijking met het buitenland kwam men er nog goed af want de zorg stond hier toen op hoog peil. De stedelijke overheid had meerdere instellingen voor liefdadigheid onder haar hoede. Door een aantal oorlogen ging het de toenmalige Republiek minder voor de wind en met de komst van veel buitenlanders verdubbelde het aantal inwoners opnieuw. Van een natuurlijke aanwas was echter geen sprake. Er stierven meer Amsterdammers dan dat er geboren werden.

Slecht voedsel en gebrekkige hygiëne – drinkwater werd nog met tonnen uit de rivier de Vecht aangevoerd – hadden grote effecten, vooral tijdens de eerste levensjaren. Infecties en ziekten aan de ingewanden waren de grote boosdoeners. De gemiddelde levensverwachting was ongeveer dertig jaar.

De buurt wordt een aantal keren overstroomd en in 1775 stijgt het water op Kattenburg met 96 duim (1 duim = 2,573cm). Ook epidemieën als de builenpest gingen aan Amsterdam niet voorbij. Over de oorzaken was men duidelijk. Het was de straf van God, opgeroepen door losbandigheid en goddeloosheid. Er was geen uitweg: *de oorlog kan men ontwijken en hongersnood treft meest de armen, maar de pest ontziet niemand.*

Behalve de pest kende de Amsterdam-

Het Kattenburgerplein bij de grote overstroming van 15 november 1775

se bevolking nog een rijke verscheidenheid aan andere kwalen en ziekten, als koorts, pokken, mazelen en malaria.

Geneesheer Cornelis Bontekoe zag met name thee als een probaat geneesmiddel. De arts Johan van Beverwyck schreef een standaardwerk: *Schat der ongesonthejdt, ofte geneeskonste van de siekten* waarin hij verschillende ziekten in categorieën onderbracht namelijk die van het hoofd, de borst en de buik. Tot de laatste groep rekende hij aandoeningen als loslijvigheid (*een rasch afschieten van spijsen en dranck uyt de maeg in de dermen, en dan uyt het lichaem, zo sonder verteert te zijn*).

AARDAPPELEN

De hondshonger (overdadige eetlust) zal op de Eilanden niet veel zijn voorgekomen. Lijden aan *de steen* des te meer. Dat waren nier- of blaasstenen ten gevolge van eenzijdig voedsel. Tot diep in de negentiende eeuw, als er al voedsel was in de wijk, bestond het menu uit aardappelen. Het werd gegeten met wat mosterd of azijn, een enkele keer afgewisseld door peulvruchten. Later werd het aangevuld met roggebrood en kwamen genotsmiddelen als koffie, thee en suiker in gebruik. Maar karige voeding en overmatig alcoholgebruik hadden een funeste uitwerking op gezondheid en families.

Het duurde nog een generatie voordat

men de vuilafvoer en de ondergrondse riolering ontwikkelde. Voordien waren er slechts *straatgoten* en centrale *beertonnen*. Op de Eilanden bleef men nog langdurig aangewezen op de dagelijkse ronde van de zogeheten *boldootwagen*, waarin de bewoners hun emmertjes ontlasting konden legen.

De woonkwaliteit werd in 1853 door het Koninklijk Instituut van Ingenieurs in kaart gebracht. 4985 Amsterdamse kelderwoningen werden aan inspectie en controle onderworpen. In de oudste wijken werden relatief weinig woningen afgekeurd. In vier buurten, die dateerden van de verbouwing van de stad in de zeventiende eeuw was de toestand onlustig. Het slechtst was de zogenaamde Eilandenbuurt (Kattenburg, Wittenburg en Oostenburg) er aan toe.

Om de noodzaak van woningverbetering bij de kelderbewoners duidelijk onder de aandacht te brengen moest er eerst nog heel wat water door de Nieuwe Vaart stromen. Dat zou nog wel een tijd duren. Men vond het maar niks. Meer daglicht en die openslaande ramen om het huis te luchten? Meer hierover: zie deel 2 in het volgende nummer.

Bronnen: "Het gezondheidswezen te Amsterdam in de 19^e eeuw", J. A. Verdoorn. "De polslag van de stad". A. Mooij.

Regering bemoeit zich met je kapsel en kleding?!

Stel je voor, de regering komt met een do's en don'ts waslijst voor je haar en kleding. En om dit idee te ondersteunen, komt er een campagne, belangenorganisatie en seizoengebonden fashion-catalogus.

Door Maria Makhlof

Om te leren van je fashion fout, staat ook de boete of straf vermeld in de catalogus. Ja ja, mode blunders zijn nu eenmaal not done volgens de regering. De criteria hangen natuurlijk af van hoe ernstig de "fashion crimes" zijn.

Het doel van deze lijst zal zijn, om mensen "bewust" te maken van hun kledingkeuze. Bijvoorbeeld: meisjes met te korte ordinaire rokjes krijgen boetes en moeten al hun korte rokjes verbranden of aan elkaar plakken voor een zedig "effect". Jongens met een dragonballZ of te 'meisjeachtige lange lokken' krijgen 3 dagen cel en mogen kiezen tussen gemillimeterd of kaal. Hoofddoeken die niet proper worden gedragen, krijgen een nieuwe verplichte garderobe met bijpassende kledij. Te veel make-up betekent geldboete, therapie of een educatief middagje om te kijken hoe make-up gemaakt wordt en waar die vandaan komt. Buitenlandse toeristen en nieuwkomers krijgen ook te lezen/zien waar zij zich aan moeten houden, dan hebben ze "troubles" met de fashion police.

HANDLEIDING

Hoe bizar het idee ook klinkt, in Iran is dit al best normaal. Deze handleiding met kledingcodes, wordt door Iran als leidraad gebruikt voor het uiterlijke vertoon van zijn inwoners. De handleiding heeft volgens het ministerie van cultuur te maken met het behoud van traditie en cultuur.

De bovengenoemde straffen zijn erg sympathiek in vergelijking met de zware

straffen die opgelegd worden door het Iranese regime. Denk hierbij aan een gevangenisstraf, lijfstraf of hoge geldboetes. De vraag is dan ook of deze hele lijst wel te maken heeft met cultuur en traditie, en niet een middel is om te laten zien hoe machtig de regering is.

Naast kernwapens en de strenge kledingcodes, staan Iraniërs ook bekend om hun ijdelheid. Zo is het helemaal hot om jezelf verfraaien met plastic chirurgie (vooral nose jobs = very big biznizz).

Thank God dat dit niet in NL gebeurt, al draven sommige Kamerleden wel eens door over hoe anderen zich dienen te kleden om 'er bij te horen'. Willen we echt een Nederland waarin mensen op elkaar lijken? Dat is toch hartstikke boring en eng. Nederland staat sinds de 1ste eeuw

bekend, om het tolerante beleid voor andere groepen en/of anders gelovigen. Bovendien is wereldwijd een migrantenstroom gaande, people come and go. Het zou schandelijk zijn als de regering zich zou bemoeien met hoe mensen eruit moeten zien

Een lijst met acceptabele kledingstukken, kapsels, make-up e.d., is nou net niet wat hoort in een land waar democratie en vrijheid hoog in het vaandel staan.

Hoewel, het zou best handig zijn, een styling gids voor mensen die met hun vintertjes naar anderen wijzen. Ook zij kunnen dan ervaren hoe het is, als je wordt aangevallen om je persoonlijke stijl.

Reacties, vragen en suggesties?
Youngfolks.eilandergmail.com

Vrijwilligersladder

KOOKVRIJWILLIGERS VOOR ÉÉN KEER

Patatatie is op zoek naar hobbykoks die eenmalig een hoofdgerecht (circa 40 porties) willen maken voor de buurtmaaltijd op 11 september (eigen recept of een gedeeld recept met anderen). De maaltijden worden tegen kostprijs verkocht op het patatatiefeest op het plein bij de Oosterkerk.

Meer informatie en aanmelden bij Angelie Weber, Huis van de Buurt oostelijke binnenstad, angelie@wcob.nl, tel. 6223808.

BOUWERS EN SJOUWERS

Voor het Oostelijke Eilandenfestival op 11 september zoeken we op 3 locaties (Czaar Peterstraat, Oostenburgerpark en Wittenburgerplein) vrijwilligers om tenten en podia mee op te zetten en hand en spandiensten te verlenen. Diverse tijden.

Informatie en aanmelden via Angelie Weber, angelie@wcob.nl, tel. 6223808.

ACTIVITEITENPOSTERS MAKEN

Wij zoeken iemand die de Centrale Activiteiten in Sint Jacob kan ondersteunen door het maken en

rondsturen in huis van onze maandelijkse programma- en activiteitenposters en eventueel het verzorgen van onze verenigingsfolders. De posters bestaan uit per activiteit, een vast stramien, meestal met plaatje en klein stukje tekst, data en plaats en tijd. Gezocht wordt iemand die handig is op de computer, creatief en taalvaardig, en die zelfstandig kan werken na een inwerkperiode. De werkzaamheden zullen ongeveer een dag per maand zijn, kan ook op meer dagen gebeuren, dag en tijd zelf in te delen (Inwerken liefst op di, wo, do)

Contact: Thera Keizer, tel. 625 49 62, e-mail: tkeizer@osiragroep.nl

BUURTMAALTIJD SAMENSTELLEN

De organisatoren van Patatatie zoeken nog iemand die samen met een medecoördinator de hoofdgerechten voor de buurtmaaltijd van Patatatie op 11 september wil samenstellen. Hoeveelheden, wie doet wat en verkoop regelen.

Contact: Angelie Weber, tel 6223808, angelie@wcob.nl

Studio Kanja
stemexpressie & massage

Zin in een heerlijke
massage voor een
voordelige prijs bij
jou in de buurt?

www.studiokanja.nl
06 28 550 711

Ijsterk

stimuleert
ontwikkelt
& verbindt
mensen

Uitendagverblijven, levenswijze coaching, school
& educatie, opvoeding & ondersteuning, sportbinnen &
buitenspeelplaats, postzegelzaken & verzending, atelier
burgerschap & participatie, kunst, theater & jongerenclubs

www.ijsterk.nl 020 5210200

Kleine woningaanpassingen en
klussen voor 55+ ers en mensen
met een handicap

- o.a. verhoogd toilet / douchestoel /
handgrepen (gratis)
- klussen (€ 2,- + materiaalkosten)
- advies is altijd gratis

www.blankenbergnl
Tel: 020-5573338

A Tavola 7 1/2

Zomerweer nodigt uit tot terrasbezoek en, ja, waarom niet ook tot een etentje. Waarom dan niet gelijk het een met het ander combineren. Johannes van Dam heeft dat goed bekeken. Hij gaat wekelijks lekker uit eten en krijgt bovendien geld toe. Tenminste dat neem ik aan. Eens kijken of ik kan wat hij kan.

Op een zomerse avond streek ik met gezelschap neer op het Kadijksplein. Vestje bij de hand want het was niet overdreven warm. Toch was het gezellig druk bij A Tavola. Niemand van ons was hier al eerder geweest. Ik had gereserveerd, maar toch verliep de toewijzing van de tafel onduidelijk. De serveerster sprak geen Nederlands, en op mijn Italiaans reageerde ze in het Engels. In welk land zitten we hier?

Tijdens ons gehele verblijf worden we door drie à vier (ben de tel kwijtgeraakt) verschillende mensen bediend, allen onverschillig. Al snel komt er een mandje brood met tapenade. Dat is prima, als je uit eten gaat heb je honger. Ook komt er ongevraagd een asbak op tafel, een onsmakelijk gezicht. De witte huiswijn (? 21,50) wordt ontkurkt en zonder dat iemand mag voorproeven ingeschonken. De prijs is acceptabel en de wijn staat in een koeler. Dan het water. We vragen om gewoon water, maar dat schijnt er niet te zijn. Kennelijk is dit pand als enige in Amsterdam (samen met Harkema in de Nes) niet aangesloten op het drinkwaternet. Kortom we worden veroordeeld tot flessen mineraalwater uit het verre Italië: €4,50 per driekwart liter. Volstrekte geldklopperij want leidingwater zou prima zijn geweest. Kennelijk heeft A Tavola deze extra omzet nodig voor de bedrijfsvoering.

Het publiek is overwegend 40 en zelfs 50+. Maar in de verte zit een groepje jongere kantoorballen met blauwe pullovers om de nek geknoopt. Voor als het straks kouder wordt.

Het terras is afgezet met bloembakken met kleine cipressen.

Als voorgerecht nemen we meloen met *prosciutto* voor 13 euro. Het smaakt prima naar de twee basisingrediënten; verder is er weinig mee gedaan. Anderen nemen *tutto a tavola*, een gevarieerde mix van allerlei hapjes, voor €12,50. Dat is een smakelijke binnenkomer. Er zit een klein stukje citroen bij dat ik zorgvuldig bewaar voor bij het volgende gerecht. Mijn grote roerganger heeft goed ingeprent dat de gerechten vaak de zuren moeten ontberen en dat zal mij niet gebeuren! Een gewaarschuwde Ballabona telt voor twee.

De vegetarische schotel *tagliatelle* met stukjes tomaat en basilicum is wat saai, de *linguine alla vongole* is daarentegen goed van smaak; het is wel wat lastig eten, maar dat hoort erbij. De getrancheerde ossehaas (*filetto*) met *haricots verts* (24 euro) is goed, maar hier ontbreekt het aan de zuren en komt mijn met gewaarschuwde en vooruitziende blik bewaarde stukje citroen van het eerste gerecht van pas om het geheel op smaak te brengen. Als nagerecht nemen we onder meer een *scroppino*, (8 euro) een verfrissend dessert op basis van wodka en *prosecco*. Goed.

Al met al is het een smakelijke maaltijd, goed voor hoge cijfers, maar het gehele avondje-lekker-uit-gevoel komt niet op gang door de rommelige, ongeïnteresseerde bediening en ergernis om voor gewoon water te moeten betalen. De gerechten zelf waren ook al fors geprijsd. Mijn idee bij uit eten gaan is dat je vanaf binnenkomst verwend moet worden, en dat ligt dus zeker niet alleen aan de kok! Adequate bediening, snel een hapje en een drankje op tafel en ik voel me meteen thuis. Als de ergste trek verholpen is, is het prettig om uitgebreid de kaart te bestuderen, en zeker niet in omgekeerde volgorde.

Ballabona Cucharón

Spreek uit: Bahjabóna Koetsjarón

e-mail: ballabona@gmail.com

twitter: ballabona

weblog: www.ballabona.wordpress.com

Buurtbewoner en schrijver
Kester Freriks deelt zijn
vogelkennis met ons.
Leo Vrijer maakt de foto's

Knobbelzwaan

Foto: Leo de Vrijer

Soms hoor je boven je hoofd een hoog suizend geluid, alsof er takken door de lucht zwiepen: het is de zang die de vliegende Knobbelzwaan met zijn vleugels maakt. Vleugelzang, zo zou je de klank kunnen noemen. De Knobbelzwaan (*Cygnus olor*) is een van de zwaarste vliegende dieren ter wereld: hij kan 10 tot 13 kilo worden. De vleugels hebben een spanwijdte van bijna tweeëneenhalve meter en hun gemiddelde lengte is 160 centimeter. Zonder moeite kan iedereen ze herkennen, deze grote, sneeuwwitte watervogels met hun orangerode snavel en zwarte knobbel op de zogenaamde snavelwortel. Daaraan ontleent de Knobbelzwaan zijn naam; er zijn meer soorten zwanen, de Zwarte bijvoorbeeld, de Wilde en de Kleine Wilde Zwaan.

De zwaan leeft van waterplanten die hij diep onder de waterspiegel zoekt. Dat geeft dat kenmerkende beeld: we zien alleen het lichaam met de gepunte staart van de zwaan op het water drijven, de sierlijke hals en de kop zijn onzichtbaar. Zwanen blijven bij elkaar, hun leven lang. Ze hebben een broedsel per jaar; ze maken hun nest aan de waterkant. In Amsterdam komen in zo goed als alle parken, plantsoenen en waterrijke gebieden zwanen voor; van de haven tot de grachten, van het IJ tot de Amstel. Let eens goed op, als een zwaan door gracht of vaart zwemt, kiest hij altijd juist het midden. Pas op voor zwanen tijdens de broedtijd, dan kunnen zeker de mannetjes, maar ook de vrouwtjes met hun snavel en vleugels geduchte uitvalen doen. Dat zijn hun wapens. Vooral het mannetje maakt zich groot om te imponeren: hij bolt de indrukwekkende vleugels, trekt de hals naar achteren, maakt sissende geluiden. Hebben de zwanen jongen, dan zwemt de hele familie in rechte lijn: de juveniele vogels veilig tussen de beide ouders. Rondom de Oostelijke Eilanden zijn zwanen talrijk, niet zozeer in de broedtijd als wel in herfst en winter. Dan komen ze naar de stad. Ze gedragen zich tussen het grut van eenden en meeuwen trots, alsof ze heer en meester zijn.

We-gaan-het-anders-doen

Was het in de vorige column de jeugd die het haasje wordt, deze keer komen de ouderen en degenen die hen verzorgen aan bod.

Omdat de zorgsector meer oplevert dan wat het kost – voor het eerst wetenschappelijk aangetoond – is er geen reden tot ongerustheid. Zou je zo denken. Niet voor directeuren van verpleeghuizen en thuiszorgmanagers, de kinderen van ouders die de watersnoodramp hebben meegemaakt. Ze zijn opgevoed met de mantra; “het roer moet om”. Om het water niet tot hun lippen te laten komen heeft men hun zorglocaties onder de loep genomen. Een niet te verwaarlozen punt in de dijkbeveiliging is de gedachte dat de grijze golven aanzwellen en steeds groter worden.

In hun praktijk betekent dit dat men het zorgzwaartepakket per persoon heeft ingevoerd: welke zorgontvanger krijgt wat, wanneer, hoe lang en vooral van wie. Het hoger opgeleid personeel, verpleegkundigen, wordt aan de dijk gezet. Ziekenverzorgsters worden de nieuwe waterdragers, lager opgeleid zorgpersoneel mag de dijk op.

Tijd nemen voor de medemens, ruimte voor empathie, maakt plaats voor looplijsten. Wat te doen bij wie, in hoeveel tijd en dan snel het natte washandje weggelassen om gedane zaken af te vinken. Want het moet wel gecontroleerd kunnen worden!

Voorts gaat de witte werkkleding er uit. Gevolg, de slechtziende bejaarde weet niet meer wie er binnenkomt, de verzorgende of de schoonzoon die je nooit hebt zien zitten.

Nog voordat het pakket met mooie namen ‘de herberg’, ‘a la carte’ (bij St. Jacob t.o. Artis) goed en wel geïmplementeerd zijn is het oordeel al geveld. Uit onderzoek van zorgverzekeraar Menzis blijkt namelijk dat de helft van het personeel in de zorg aan een baan buiten de sector denkt.

Vijfenveertig procent van hen heeft elke maand wel eens met agressie te maken.

Vindt u dit raar? Ik zou er als bejaarde ook op los gaan slaan.

HGP

"Wat ik krijg, zijn de verhalen"

Kan vrijwilligerswerk ouderen helpen om minder eenzaam te zijn? Het 65plus project van de Vrijwilligers Centrale Amsterdam wil deze ouderen graag helpen om een leuke vrijwilligersbaan te vinden met het motto: Nooit te oud om vrijwilligerswerk te doen!

Om het extra aantrekkelijk te maken, verstrekt de gemeente een jaar lang een vrijwilligersvergoeding. Wat doen ouderen zoal als vrijwilliger? De Eilander ging op bezoek bij de 76-jarige Edith Eysman, in haar mooie appartement in het Funenpark.

Edith Eysman (76) doet sinds haar pensionering vrijwilligerswerk. Ze begon als gastvrouw bij het AMC. Nu is ze via De Regenboog buddy van een dak- of thuisloze met wie ze eens per week afspreekt om samen iets te doen.

Hoe bent u in het vrijwilligerswerk terecht gekomen?

"Mijn man is lang ziek geweest en werd daar regelmatig langdurig verpleegd. Dan zei ik: als ik straks met pensioen ga, wil ik hier vrijwilligerswerk doen. Het is goed om even buitenshuis te zijn en verhalen van buiten mee naar huis te nemen." Bij de afdeling Opname ontving Edith de patiënten, stelde hen op hun gemak en bracht ze naar hun afdeling.

"Op je 73ste moet je daar als vrijwilli-

ger stoppen. Inmiddels was mijn man overleden. Ik zag spotjes van De Regenboog op de televisie over hun buddywerk en het één op één contact trok mij aan. Dus gaf ik me daarvoor op. Het is niets voor mij om niks te doen."

De deelnemers aan het buddyproject van De Regenboog zijn dak- of thuisloos, kampen met een alcohol- of andere drugverslaving en hebben daarbij vaak psychiatrische problemen. Ze wonen in een pension voor daklozen met gezondheidsproblemen of proberen het te redden in een eigen huis na een periode op straat te hebben geleefd. Dat laatste is vaak moeilijk voor ze: dingen die voor de meeste mensen heel gewoon zijn, zijn voor hen lastig. Als buddy help je met praktische zaken zoals het invullen van een formulier, meegaan naar een gemeenteloket of naar de tandarts gaan.

Wat vindt u leuk aan het buddywerk?

"Deze mensen intrigeren me. Ik heb vroeger de opleiding B Verpleegkunde gedaan en een paar jaar in een psychiatrische in-

richting gewerkt. Dat vond ik toen toch zwaar, ik ben er uit gestapt en kantoorwerk gaan doen. Toen ik vijftig was, ging ik bij de Riagg werken als administratieve kracht. Dan werk je toch weer met die doelgroep. Die mensen spreken me aan. Je kunt een goede band met ze opbouwen, ze geven je hun vertrouwen, je krijgt hun levensverhaal te horen. Vaak worden deze mensen onderschat, ze pikken veel meer op dan mensen denken. Ze hebben namelijk ook hun levenservaring."

Doet u het vrijwilligerswerk ook voor uzelf?

"Ja, het is een wisselwerking. Het geeft structuur aan je leven, een ritme. Als je dan een dag vrij hebt, geniet je er ook echt van. En wat ik krijg, zijn verhalen, levensverhalen. Alles wat hen is overkomen,

Vrijwilligerswerk zorgt ervoor dat ouderen zich betrokken blijven voelen

kan iedereen met een beetje pech ook treffen. Hun kijk op het leven is heel bijzonder. Voor mij betekent vrijwilligerswerk openstaan voor anderen, er voor hen zijn en van elkaar leren."

VRIJWILLIGERSWERK DOEN?

Bent u 65 plus en heeft u een smalle beurs? Dan kunt u meedoen aan één van de oriëntatiecursussen vrijwilligerswerk die in augustus en september gegeven worden. Als u binnen het project "Nooit te oud om iets leuks te doen!" in 2010 als vrijwilliger aan de slag gaat, ontvangt u van de gemeente Amsterdam een jaar lang een vrijwilligersvergoeding. Deze is maximaal €125,- per maand, afhankelijk van de tijdsinvestering. Aanmelden bij de Vrijwilligers Centrale Amsterdam, Savitri Groag, 020-5301226 of s.groag@vca.nu

Het 65 plus project geldt alleen voor mensen die in Amsterdam wonen, 65 jaar of ouder zijn en maximaal 110% van het minimum loon aan inkomen hebben: voor alleenstaanden maximaal €1076,- netto per maand, voor stellen maximaal €1498,- netto per maand. De vergoeding wordt maximaal één jaar verstrekt, €4,50 per uur met een maximum van €125,- per maand.

Onderdak voor Buurtbemiddeling

Buurtbemiddeling helpt door de inzet van getrainde vrijwilligers, burenruzies en conflicten in de buurt op te lossen of te verzachten.

Eind 2009 werd besloten te stoppen met de buurtbemiddeling van de Blankenberg stichting.

De vrijwilligers, die al jaren actief waren en vaak het positieve effect van buurtbemiddeling zelf mee konden maken, hebben alles op alles gezet om toch door te kunnen gaan.

Ze zijn hoog in de politieke boom geklommen en uiteindelijk heeft dat opgeleverd dat Amsterdam Centrum niet verstoken blijft van buurtbemiddeling.

Dat gaat nu gebeuren onder de vlag van Beterburen, een organisatie die in alle buurten van Amsterdam buurtbemiddeling verzorgt.

Aanmeldingen kunnen naar Beterburen: 020-6891859 of www.beterburen.nl

Bomenwandeling met Hans Kaljee

Het is eind mei. Voor vertrek vanaf het bordes voor de Oosterkerk stelt leraar Hans Kaljee zich voor als bomenconsulent van het stadsdeel Amsterdam Centrum. Dan volgt een lesje geschiedenis.

Door Ada van Wermeskerken

Eerst waren er alleen gaarden, vanaf 1500 begon de eerste boombeplanting langs de grachten. Vanaf de industriële revolutie, rondom 1850, begon men structureel bomen te planten langs grachten. Nu is Amsterdam de dichtst beboomde stad ter wereld met 400.000 bomen. Vergelijk dit met Parijs met 100.000 stuks.

Bomen vangen veel fijnstof op met hun bladeren en nemen veel CO2 op. Hun ruwe bast is ook een eldorado voor kleine diertjes, die dan weer als voedsel dienen voor andere beestjes. Met andere woorden: ze zorgen voor een hoge biodiversiteit.

IEP

De wandeling begint direct met uitleg over de forse iep aan de grote Wittenburgerstraat. Groot en zeer gezond. Deze oude iepen willen we zoveel mogelijk behouden en goed beschermen.

De iep staat op nr. 1 in de top 5 van de

goede stadsbomen. Hij is zeer geschikt voor het stadsklimaat en kan tegen een stootje. Een nadeel is dat de boom gevoelig is voor de iepziekte, een schimmeltje dat verspreid wordt door de iepenspintkever die in 1920 uit China meegekomen is met het kaphout. Sinds 1975 worden er alleen nog resistente soorten geplant, afkomstig uit de Himalaya.

PLATAAN

De meeste platanen op het Wittenburgerplein lijden aan een bladschimmelziekte die in de loop van de lente verdwijnt met de komst van nieuw blad. Een kenmerk van de plataan is zijn bladderende stam. Hij neemt hiermee o.a. heel veel CO2 op.

De eerste 5 jaar staat de boom in een rooster totdat de wortels volgroeid zijn. Een volwassen plataan heeft zo'n 10 x 10 meter grond nodig. Als er geen ruimte is, door grondwater op 30 cm diep of gebrek aan voedsel, blijven de actieve wortels aan het oppervlak. Daardoor drukken ze vaak het plaveisel omhoog.

PAARDENKASTANJE

Op de hoek van de Poolstraat staat een paardenkastanje die het ook al niet best doet.

Normaal groeien de takken 30 cm per jaar in 2 etappes, één voor de langste dag en één daarna. Dit exemplaar groeit misschien een paar centimeters. Een boom gaat niet gauw dood. Hij past zich aan de omstandigheden zoals te weinig grond, aan. Op deze kastanje zit een bruine laag. Dit is een onschadelijke schimmel. De gevaarlijke bloederziekte wordt hier niet aangetroffen.

ROBINIA

Verderop in de Poolstraat staan robinia's. Dit is een aangenaam type straatboom. De open structuur van de kruin geeft een mooi gefilterd licht en maakt de woningen binnen niet donker. Als ze in het voorjaar bloeien ruikt het heerlijk in de straat. De boom kan 30 m hoog en 50 cm dik worden en is ook goed tegen vervuiling bestand. Het harde hout is geschikt voor o.a. kozijnen en meubels.

De wortels gaan hier ook bovengronds. Er groeien zelfs zaailingen op!

De binnenkant van elke boom is dood: het kernhout. De buitenkant leeft en is altijd 1 jaar oud.

LINDE

Op de hoek van de Poolstraat en het Waaigat staat een prachtige zilverlinde met grote bladeren. Van elke boom waarbij we stil staan plukt Hans een blad, tenminste als hij erbij kan. Aan de hand hiervan vertelt hij ons iets over de structuur van het blad.

Deze boom druipt niet. De luizen die een harsachtige stof afscheiden, vinden deze zilverlinde niet prettig, omdat de bladeren aan de onderkant met stugge haartjes bedekt zijn. Als hij in het voorjaar bloeit, ruikt hij heerlijk. Verderop in het Waaigat staan kleinbladige lindes. Ook mooi, maar deze bomen zijn wel geliefd bij de kleine kruipertjes en als je hier je vehikel onder zet kan je meteen door naar de wasstraat.

Dit zijn de meest voorkomende stadsbomen. Ze kunnen goed tegen verstering in de grond en de uitstoot van het verkeer.

HIER HAD UW ADVERTENTIE KUNNEN STAAN

Informeer naar de
aantrekkelijke tarieven:
mirjam@wcob.nl
of tel: 622 38 08

Beeldend Kunstenaar (vr)

Veel ervaring
Begeleidt individueel
Schilderen/tekenen
Beginners en gevorderden
Kleine groep
Ook werkbespreking en
postacademische begeleiding

Tevens portret in opdracht

Info:
020-679 54 27
www.studiopintura.nl

Dans & bewegingstudio Lijfwijs

Laagte Kadijk 20 1018 BB Amsterdam
Tel 0621858734 www.lijfwijs.nl

Buikdans; Theaterdans volwassenen;
Ballet kinderen; Zumba; Yoga; Pilates;
Conditietraining; NIA; Biodanza;
T'ai Chi; Gym na de bevalling.

Ook zomercursussen

Buikdanswinkel Jeanines Souk

Czaar Peterstraat 107 1018 PE Amsterdam tel 020 4205572

Sjaals, sluiers, dans/feestkleding, sieraden, kralen en veel
meer. www.buikdanswinkel.nl / info@buikdanswinkel.nl

Op de achterpagina:

Erwin: Bijna elke dag fietsen we samen over de Witte Katbrug naar school, De Kleine Kapitein op het Java-eiland. July is gek op fietsen. Nu nog op haar kleine fietsje, maar het liefst gaat ze op d'r grote fiets. Die is alleen nog wat te groot, en nog onveilig met op- en afstappen. July gaat het liefst over de Kippebrug want die maakt het beste geluid, de Witte Katbrug is een goede tweede en op de laatste plaats eindigt de Zebrabrug. Daar zullen we dan ook niet snel gezien worden.

Foto: Henry Kloostera

Nationale Orgeldag in Oosterkerk

Zaterdag 11 september 2010, 11.00 – 15.00 uur. Kom luisteren en kijken naar het monumentale kerkorgel uit 1871.

Het kerkorgel in de Oosterkerk is in 1871 gebouwd door de bekende orgelbouwer Petrus van Oeckelen. Dit bijzonder mooie instrument is sindsdien ongewijzigd gebleven. Na de restauratie in 2000-2002 heeft het zijn prachtige romantische klank weer terug, die in de ruimte van de Oosterkerk ten volle tot zijn recht kan komen.

De Nationale Orgeldag is in het leven geroepen om de interesse van mensen voor dit verdwijnende instrument levend te houden door hen ermee (hernieuwd) kennis te laten maken.

Stichting Oosterkerk doet daar graag aan mee. Het orgel zal deze dag tweemaal te beluisteren zijn:

11.00 u – 11.45 u speelt organist Bertie Beijleveld

14.00 u – 14.45 u speelt organist-beiaardier Henk Verhoef, die de restauratie heeft begeleid

Na afloop van elke orgelbespeeling is er gelegenheid een kijkje achter de schermen te nemen bij deze bijzondere reus onder de instrumenten.

Ada van Wermeskerken,

Stichting Oosterkerk

tel. 020 - 627 22 80 (werkdagen 9-15u)

beheer@oosterkerk-amsterdam.nl

www.oosterkerk-amsterdam.nl

adressen en spreekuren

WIJKCENTRUM OOSTELIJKE BINNENSTAD

Kleine Wittenburgerstraat 1,
telefoon 622 38 08, fax 623 03 60.
Website: www.wcob.nl
E-mail: wijkcentrum@wcob.nl
Maandag van 13.00 tot 17.00 uur en
dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 15.00
uur. Annemarie van de Vusse, bodemdes-
kundige. Advies op afspraak, telefoon
625 76 91 of email:
annemarie@vusse.demon.nl

STADSDEEL AMSTERDAM-CENTRUM

Telefoon 552 44 44
www.centrum.amsterdam.nl
Meldpunt Zorg en Overlast
telefoon: 552 44 42
ZorgenOverlast@centrum.amsterdam.nl

WIJKSTEUNPUNT WONEN CENTRUM*Huurteam*

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Het huurteam helpt huurders met het voeren van huurprijs- en onderhoudsprocedures. Op afspraak: tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl.

Woonspreekuur

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Voor informatie en advies over alles met betrekking tot huren. Elke woensdag inloopspreekuur van 15.00- 17.00 uur en van 19.00- 20.00 uur. Tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl.

Renovatie/woonspreekuur

Oosterkerk, Kl. Wittenburgerstraat 1.
Informatie en advies voor wijkbewoners die te maken hebben (krijgen) met renovatieplannen van hun verhuurder en voor alle andere vragen met betrekking tot het wonen. Dinsdag van 9.00- 10.00 uur. Tel. 6223808 of e-mail: centrum@wswonen.nl.
www.wswonen.nl

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING AMSTERDAM CENTRUM

Spreekuur CentraM/ Loket Zorg en Samenleven.

Dienstencentrum d'Oude Stadt, Sint Antoniebreestraat 32, 1011 HB Amsterdam.

Dienstencentrum Oosterkerk, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam.

Via het aanmeldspreekuur van CentraM kunt u terecht bij Maatschappelijk Werk, Sociaal Raadslieden, Het Ouderen-adviesbureau, Schuldhulpverlening en Woningaanpassingen en Klussen

Inloopspreekuur

Maandag 9.00 – 12.00 uur, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Donderdag 9.00 – 12.00 uur, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Vrijdag 9.00 – 12.00, Kleine Wittenburgerstraat 1.

Telefonische bereikbaarheid CentraM

Ma t/m vr 9.00 – 12.30 13.00 -15.00 uur
tel 557 33 38

www.centram.nl

POLITIE

Wijkteam IJtunnel, spoed 112;
Willem Jansen, Nick Daniels en Paul Noom. Tel. 0900-8844

Spreekuur Steunpunt Oosterkerk
woensdag van 10.00 tot 11.00 uur.
Spreekuur Steunpunt Czaar Peterstraat
21 op donderdag van 14.30 tot 15.30 uur

BURENHULP 1018 EN BURENHULPCENTRALE

Gezamenlijk telefoonnummer 3556161.

Op dinsdag donderdag en vrijdag van 9.00 - 14.00 uur kunt u dit nummer bellen voor Burenhulp en krijgt u een medewerker aan de telefoon waaraan u uw vraag kunt stellen.

OPVOEDSPREEKUR

Maandagochtend voor ouders met kinderen van 0 tot 18 jaar. U kunt telefonisch een afspraak maken bij het Pedagogium, Krayenhoffstraat nr 32, telefoon 6274656.

Inloopspreekuur op woensdag van 10 tot 12 uur.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Telefoon 551 95 55, voor melding of klacht over huisvuil, grofvuil, afval, fietswrakken, bestrating, groenvoorziening etc.

